

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑσωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Διόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουνίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 23

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 190.)

... Ὁ Ἀρτουέλ κατέστρωσεν ἀφεύκτως κάποιον σχέδιον, διότι μετὰ δύο ὥρας παρουσιάζετο, μετημαρτισμένος πάλιν εἰς καλόγηρον, εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Ἀγίου Ρήμου, καὶ ἐζητεῖ δωμάτιον. Ἐχρειάσθη ὅλος ὁ σεβασμός, ὁ ὀφειλόμενος εἰς τὸ σχῆμά του, διὰ νὰ μὴ τον περιγελάσῃ ὁ ξενοδόχος κατὰ πρόσωπον.

Πῶς εἰς ἀπλοῦς καλόγηρος εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ ζητῇ στέγην, ἐν ᾧ τόσοι καὶ τόσοι βαρῶνοι καὶ ἱππῶται θὰ διήρχοντο τὴν νύκτα εἰς τὸ ὑπαιθρον;

— Μὲ πολλὴν μου εὐχαρίστησιν, Δίθεσιμώτατε! τῷ εἶπεν ἄλλὰ διὰ νὰ σας δώσω ὅ, τι ζητεῖτε, θὰ ἐχρειάζωτο νέον θαῦμα παρόμοιον μὲ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἄρτων: ὁ πολλαπλασιασμός τῶν δωματίων.

— Μοῦ ἐπετρέπετε τοῦλάχιστον νὰ ζεσταθῶ μιὰ στιγμὴ κοντὰ ἐστὶ σούβλα;

Ἡ παράκλησις δὲν ἦτο τόσο ὑπερβολικὴ, καὶ ὁ ξενοδόχος ἠδύοκῃσε νὰ τὴν εἰσακούσῃ.

Ὁ καλόγηρος ἐπροχώρησε τότε καὶ ἐκάθησε πλησίον τοῦ Οὐγόνετου, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἐφωτίζετο ζωηρῶς ὑπὸ τῆς ἀνθρακίᾳς, καὶ ψάσας τὸν ὤμὸν του, ἐπρόφερε τὸ νομὰ του χαμηλοφώνως.

Ἀνεσκίρτησεν ὁ δυστυχὴς καὶ ἔγινε λευκότερος ἀπὸ τὴν ποδιάν του, μόλις ἀνεγνώρισε τὸν διώκτην του. Ἡ σούβλα τότε ἤσθάνθη ἀντίκτυπον, πολὺ ἐπικίνδυνον διὰ τὸ ψητόν...

Ὁ Ἀρτουέλ, μὲ τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν χειλέων, τῷ ἐσύστησε σιωπὴν.

— Μὴν κινηθῆς, μὴ βγάλῃς λέξι, τῷ εἶπεν ἔπειτα, ἀπλό-

νων τὰς χεῖρας ἄνωθεν τῆς ἀνθρακίᾳς, μ' ἔκφρασιν εὐδαιμονίας· ἔχω κάτι νὰ σου πῶ. . . πῆγαινε ἔξω καὶ περίμενέ με.

— Μά...

— Ἀκουσε τί σου λέγω, γιατί ἀλλοιώτικα...

— Καλὰ, πηγαίνω, ἐψέλλισεν ὁ Οὐγόνετος τρέμων.

Ὁ ψευδοκαλόγηρος, εὐλογήσας τὸν ξενοδόχον, ἔσπευσε μετ' ὀλίγον ν' ἀνταμῶσθαι τὸ παιδίον.

— Τί κάμνεις ἐδῶ; τὸν ἠρώτησε τρυχέως.

— Εἶμαι παραμάγειρος, εἰς τὰς διατχὰς σας...

— Εὐχαριστῶ. Ὡστε κάθεσαι μέσα, καὶ θά σου εἶνε εὐκόλο νὰ μ' ἐμβάσῃς.

— Σᾶς!

— Ναί! ὅπως καὶ τὴν ἄλλῃ φορὰ, ἐστὶ Ἀίλλη...

Ὁ δυστυχὴς παραμάγειρος ἀνεστέναξεν, ἀκούσας τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον τῷ ὑπενθύμιζε τὰς συμφορὰς του.

— Μά... τί θέλετε νὰ κάμετε; ἠρώτησε δειλῶς.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε δική σου δουλειά.

Ὁ Γκύ, ὁ παληός σου ἐχθρός, εἶνε ἐδῶ;

— Ναί, μὲ τὴ μητέρα του καὶ μὲ τὴ γιαγιά του, τὴ Δέσποινα τῆς Δαμπίερρης.

— Ἡρε λοιπὸν ὅλη του τὴν οἰκογένεια;

— Ἔτσι φαίνεται.

— Καλὰ αὐτὴ ἡ θύρα, ἐδῶ ἀπὸ πίσω, εἶνε τοῦ ξενοδοχείου;

— Μάλιστα· εἶνε ἡ θύρα τῆς ὑπηρεσίας.

— Ἀμα σβύσουν τὰ φῶτα καὶ κοιμηθοῦν ὅλοι, θὰ μοῦ τὴν ἀνοίξῃς.

— Μά...

— Τί; ἔχομε ἀντιρρήσεις;

— Ὁχι, ἔξοχώτατε... ὄχι!

Ἡμιθανὴς ἐκ τοῦ φόβου, ὁ Οὐγόνετος ἤκουσε πειθῆνιος ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ τρομεροῦ Ἀρτουέλ, καὶ ὑπεσχέθη νὰ τὰς ἐκτελέσῃ πιστῶς.

Ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ ἡλλωμένον του πρόσωπον ἐκίνησε τὴν προσοχὴν τοῦ Γωλιτέρου, ὁ ὁποῖος συνωμίλει μὲ τὸν κύριόν του, παρὰ τὴν ἐστίαν τῆς αἰθούσῃς.

— Μήπως σοῦ συνέβη τίποτε δυσάρεστον; τὸν ἠ-

«Νὰ ὑπογράψῃς! εἶπεν ἡ Ἰωάννα.» (Σελ. 195, στήλ. γ')

— Τι! δακτύλιος; αλλά πώς κρατείται εκεί;

— Πώς κρατείται η Σελήνη ενώ περιστρέφεται περί την Γῆν; Φαντάσου να πλατυνθῇ ἡ Σελήνη καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς ταινίαν κυκλικήν, νὰ εξακολουθῇ ὁμοίως καὶ ὡς ταινία νὰ στρέφεται εἰς τὸν οὐρανόν· θὰ σχηματίσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἰδέαν τοῦ δακτυλίου τοῦ Κρόνου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ὁ δακτύλιος τοῦ Κρόνου περιβάλλει τὸ ἄστρον τοῦ πολὺ πλησιέστερον παρὰ ἡ ταινία, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετεβάλλετο ἡ Σελήνη μας.

Ἡ Σελήνη ἀπέχει ἀπὸ τὴν Γῆν, ὅπως ἐνθυμεῖσαι, 384 χιλιάδες χιλιομέτρα, ἐνῶ ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ Κρόνου καὶ τοῦ δακτυλίου τοῦ ὀλίγον ὑπερβαίνει τὰς 20 χιλιάδας χιλιομέτρα· μηδαμινὴ ἀπόστασις ἐμπρὸς εἰς τὰ ἑκατομύρια τῶν χιλιομέτρων. Ἐπὶ χιλιάδες χιλιομέτρα! Ἀλλὰ τόσοσ εἶνε ὁ δρόμος ἐπὶ τοῦ μικροῦ μας πλανήτου ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἕως εἰς τοὺς ἀντίποδας τῶν, δηλαδὴ εἰς τὸν Εἰρηνηκὸν Ὠκεανόν.

— ὦ, Νίτσα μου, τί σημαίνει ἀντίποδες τῶν Ἀθηνῶν; Καὶ ἄλλοτε ἤκουσα αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐννόω.

— Γνωρίζεις ὅτι ἡ Γῆ εἶνε σφαῖρα· ἐὰν μίαν σφαῖραν ἀπὸ πηλὸν διαπεράσῃς πέρα - πέρα μὲ βελόνην τοῦ πλεξίματος, τὸ ἄκρον τῆς βελόνης θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ἀντίθετον σημεῖον. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν μὲ πελωρίαν βελόνην νὰ διατρύψῃς τὴν Γῆν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο, τότε, ἂν ἡ βελὼν ἐισέλθῃ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοὺς ἀντίποδας τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ δρόμος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἀπὸ ἐν σημεῖον εἰς τοὺς ἀντίποδας τοῦ, εἶνε ἀκριβῶς τὸ ἥμισυ τοῦ γύρου τῆς Γῆς, δηλαδὴ 20 χιλιάδες χιλιομέτρα, ὅση εἶνε, ὅπως σοὺ εἶπα, ἡ ἀπόστασις τοῦ Κρόνου ἀπὸ τὸν δακτύλιόν του.

— Διατί εἰς τοὺς ἀντίποδας ἐδῶσαν αὐτὸ τὸ ὄνομα;

— Τότε ποῦ δὲν ἐπίστευον τὴν σφαιρικότητα τῆς Γῆς, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν δυσπιστίαν τῶν, ἔλεγον ὅτι ἂν ἡ Γῆ ἦτο στρογγύλη, θὰ εὕρισκοντο καὶ

ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐβάδιζον μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἀφοῦ οἱ πόδες τῶν θὰ διηθύνοντο πρὸς τοὺς ἰδικούς μας πόδας. Αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ὠνόμασαν ἀντίποδας.

— Μὰ αὐτὸ εἶνε ὁρόν! Πῶς στέκονται εἰς τοὺς ἀντίποδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ δὲν πίπτουν;

— Ἀνόητε! Καὶ ἡ ἔλξις τῆς γῆς; Ἐλησμώνησες τὸ μῆλον τοῦ Νεύτωνος;

Ἡ Γῆ σύρει πρὸς τὸ κέντρον τῆς πάντας τὰ σώματα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς ὁποιονδήποτε σημεῖον τῆς ἐπιφανείας τῆς. Οἱ ἄνθρωποι οἱ εὐρισκόμενοι ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς γῆς ὡς πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἔλκονται ἀπὸ τὴν γῆν ὅπως καὶ οἱ Ἀθηναῖται, καὶ τὰ μῆλα τῶν δένδρων εἰς τοὺς ἀντίποδας, ὅταν πίπτουν, λαμβάνουν τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν μὲ τὰ μῆλα τῶν κήπων μας· πίπτουν δηλαδὴ πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς.

Ἄλλ' ἀπειμακρύνθημεν πάλιν ἀπὸ τὸν δακτύλιον τοῦ Κρόνου,

ὅχι ὅμως καὶ πολὺ. Ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ, ὅπως πανταχοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ἰσχύουν οἱ ἴδιοι νόμοι τοὺς ὁποίους εἶδομεν εἰς τὴν Γῆν. Εἶχες δὲ ἄδικον πρὸ ὀλίγον ν' ἀνησυχῇς διὰ τὸν δακτύλιον αὐτόν.

Ἐχω ὅμως ἀκόμη κάτι νὰ σοὺ εἶπω διὰ τὸ θαῦμα τοῦτο τοῦ οὐρανοῦ.

Μὲ τὴν σύγκρισιν τὴν ὁποίαν σοὺ ἔκαμα τοῦ δακτυλίου τοῦ Κρόνου πρὸς ταινίαν, δὲν ἐσχημάτισες ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ δακτυλίου, ὁ ὁποῖος καθόλου δὲν ὁμοιάζει πρὸς ἀπλὴν ταινίαν. Καὶ πράγματι, διαιρεῖται εἰς τρεῖς δακτυλίου, οἱ ὁποῖοι δικρύνονται λίαν εὐκόλως ἕνεκα τῆς διαφορετικῆς ὀψέως τῶν. Ἀνεγνωσά εἰς ὀγκῶδες βιβλίον ἀστρονομίας, ὅτι ὁ λαμπρότερος τῶν δακτυλίων, ὁ μέσος, ὁ ὁποῖος ἔχει πλάτος 28 360 χιλιομέτρων, χωρίζεται ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν διὰ κενὸν διαστήματος 3230 χιλιομέτρων. Ἐλογάρισαν ὅτι, ἂν πάντα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ὁ δακτύλιος ἔχει ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο πλάτος 60000 χιλιομέτρων καὶ πᾶχος 100 χιλιομέτρων. Αὐτὰ νομίζω, ὅτι ἀρκοῦν πλέον διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Οὐγγενης.

— Ἀπορῶ, πῶς κατάρθωνται νὰ μετρήσουν τὸσον ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ χιλιόμετρα.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης... οὔτε δύναμαι νὰ σὲ δεβαιώσω ὅτι οἱ ἀστρονόμοι εἶνε τελείως σύμφωνοι εἰς αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἀριθμούς. Ἀλλ' αὐτοὺς εἶνε ἰδικὸς τῶν λογαριασμοῦ. Ὑποθέτω δὲ ὅτι ἡ διαφορὰ τῶν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀριθμούς θὰ εἶνε μεγάλη, δὲν θὰ εἶνε μόνον ἐνὸς ἢ δύο χιλιομέτρων.

— Ἀλλὰ καὶ πάλιν εἴτε ἑκατόν, εἴτε ὀγδοήκοντα χιλιομέτρων πᾶχος, ἔχει ὁ δακτύλιος, τὸσον πᾶχος εἶνε ἀρκετόν. Πόσον ἄρα γε παράδοξος θὰ φαίνεται εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Κρόνου ἡ ζώνη αὐτὴ ἡ περιβάλλουσα τὸν πλανήτην τῶν!

— Δὲν ἐτελείωσα ὅμως. Ὁ Οὐγγενης, συγχρόνως μὲ τὸν δακτύλιον, ἀνεκάλυψε καὶ μίαν σελήνην εἰς τὸν Κρόνον· ἔκτοτε δὲ εὗρον ἄλλας ὀκτὼ ἀκόμη σελήνας τοῦ Κρόνου. Φαντάσου, οἱ καίτοι αὐτοὶ τοῦ πλανήτου τί λαμπρὸν οὐρανὸν θὰ ἔχουν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τῶν.

Οἱ ποιηταὶ εἰς τὸν Κρόνον, ἐὰν κάμνουν στίχους εἰς τὴν σελήνην, ὅπως οἱ ἱεῖοί μας ποιηταί, θὰ ἔχουν δυσκολίαν τῆς ἐκλογῆς, ποῖαν ἀπὸ τὰς ἐννέα νὰ προτιμήσουν.

— Ἐγὼ θὰ ἔκαμνα στίχους εἰς τὸν δακτύλιον· διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ θὰ εἶνε ἐστραμμένοι πρὸς αὐτόν.

(Ἐπεται συνέχεια.)
[J. Macé] Α. Σ. ΔΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΜΙΚΡΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
(Ἰς τὴν προκήρυξιν εἰς τὸ 7^{ον} φύλλ. σελ. 62.)

Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πτηνὸν τῆς Ἑρήμου [10 ε].

Β' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φλοῖσθος τοῦ Βύξιου [10 ε]. — Μενεξεδένια [10 ε].

Γ' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ταρταρίνος τῆς Ταρασκώνης [8 ε]. — Φρίξος [8 ε]. — Κόδρος [8 ε].

Α' ΕΠΙΑΙΝΟΣ: (Ἀπὸ [5 ε] εἰς ἑκατόν:) Ἀνθύλλιον τῆς Ἑρήμου, Ζωηρὰ Φλόξ, Ὠρίων, Συμυνηπούλα, Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς, Ἀπόγονος τοῦ Χάσιν.

Β' ΕΠΙΑΙΝΟΣ: (Ἀπὸ [4 ε] εἰς ἑκατόν:) Π. Λασκάρειος, Ἀγγορολογιώτατος, Ἀλέξανδρος Δ. Πάγκαλος, Ἰτέα, Πατὴρ τῶν Συνδρομητῶν.

Γ' ΕΠΙΑΙΝΟΣ: (Ἀπὸ [3 ε] εἰς ἑκατόν:) Βασιλεὺς τοῦ Κατέργου, Σκανδαλιάρης, Κεραυνός, Ναυτόπαις, Θεαγένης, Μικρὰ Δεσποινίς, Ἀταβύριον Ρόδου, Σοφὸς Πιττακός, Θεραπαινίς τῶν Μουσῶν, Ζουλέϊκα.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: (Ἀπὸ [2 ε] εἰς ἑκατόν:) Κόρη τῆς Ἀχαΐας, Λυσόχαρτον, Μενεξεδένιο Μπουκετάκι, Χιονοσκεπὴς Δίρφη, Γεώργιος Κουμάντα-

ρος, Φουσκοθαλασσιά, Παρίστριος Ἑλλην, Ἑλληνοπούλα, Ἀλκυὼν τοῦ Βοσπόρου, Θαυμαστὴς τῶν Ὠρίων Τεχνών, Ἰόνιος Νῆσος.

ΕΣΤΕΙΛΑΝ προσέτι καλὰ ποιήματα καὶ οἱ ἑξῆς: (Ἀπὸ [ε] εἰς ἑκατόν.) Χρυσορρόας Πακτωλός, Θετὴς Δ. Λιδέριος, Διχρωμὸς Φούρια, Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου, Ἰωάννης Χ. Σολωτός, Μυστικὸν Ψευδώνυμον, Μικρὰ Φιλοπερίεργος, Πολυτένη Σημέτα, Φιλαγγλὸς Ἑλλην, Λευκόπτερος Ἀγγελὸς, Παιδικὴ Χαρά, Χωλὸς Διάβολος, Πω-με-λένε, Χαρίλαος Π. Καλλίας, Κυματίζουσα Θάλασσα, Ἀρροδίτη Κανελίδου, Κουκουρίκος, Γεράσιμος Α. Λασκαράτος, Ἀγγελικὴ Λεβανίδου, Λοῦξας, Πιερὸς Περιστερὰ, Γλυκεῖα Καρδία, Σιωπηλὴ Νύξ, Εὐφροσύνη Προσαλέντη, Τρομερὸς Γίγας, Ζορὴν Νέφος, Δημ. Α. Προβεγγίσιος, Ἀρνάκι τοῦ Παλατιῆ, Μικρὸς Γυμνασιόπαις, Χρύσανθος Ε. Μολίνου, Βίγλα, Τριανταφυλλένιος Κάμπος, Ἀργυρὰ Συρίκτρα, Δημ. Κ. Φιλήρης, Μαῦρος τῆς Βενετίας, Κυνηγὸς τῶν Ἀλπεων, Γαλλικὴ Σημαία, Στιβαρὸς Βραχίον, Μαντεῖον τῆς Λεβαθείας, Μικρὸς Ἀθηναῖος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

(Τὸ Βραδευθέν.)

Νάτη! μέσ' ἐτ' ἄρμα τάνθινον ὀλόχαρη
[προβάλλει
Ἀνθοντυμένη ἡ Ἀνοιξις μὲ ζηλεμένα
[κάλλη.

Γλυκὰ-γλυκὰ χαμογελαῖ,
Ἀνθούς καὶ ἀρώματα πολλὰ
Χαρούμενη καὶ γελαστὴ ὁ λόγυρα σκορ-
[πίζει,
Κι' ὅπου περνᾷ βελούδινο χορτάρι πρα-
[σινίζει.

Νάτη! κλωνάρι πασχαλιάς ἐστὶ χέρι τῆς
[βαστάει
Καὶ δίπλα τῆς πασχαλινὸ ἀρνὶ χοροπη-
[δαίει...

Κ' ἐγὼ, παιδάκι ζωηρό,
Μαζεῦω λούλουδα, φαιδρό,
Πλέκω στεφάνι ὀλόδροσο, μ' αὐτὸ τῇ
[στεφανόνω
Καὶ τὸ γλυκὸ τραγουδί μου μὲ τῶν που-
[λιῶν ἐνόνω.

ΠΤΗΝΟΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

(Τυχὸν Β' Βραβείου)

Λυῶσαν τὰ χιόνια ἐτὰ βουνὰ
Κ' ἡ Ἀνοιξη προβάλλει
Καὶ σὺν βασιλίτσα περνᾷ
Μὲ τ' ἀνθρὰ τῆς κάλλης.

Τὰ δρόνια γλυκοκελαδοῦν
Σὲ δάση μυρωμένα,
Κ' ἡ πεταλοῦδες χαιρετοῦν
Τὰ κρίνα τάνθισμένα.

Τὰ χελιδόνια ἐτὴν παλῆα
Φωλὴ γυρίσαν πάλι,
Καὶ ψάλλουν μὲ γλυκεῖα λαλιά
Τῆς Ἀνοιξὸς τὰ κάλλη.

ΦΛΟΙΣΘΟΣ ΤΟΥ ΒΥΞΙΟΥ

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

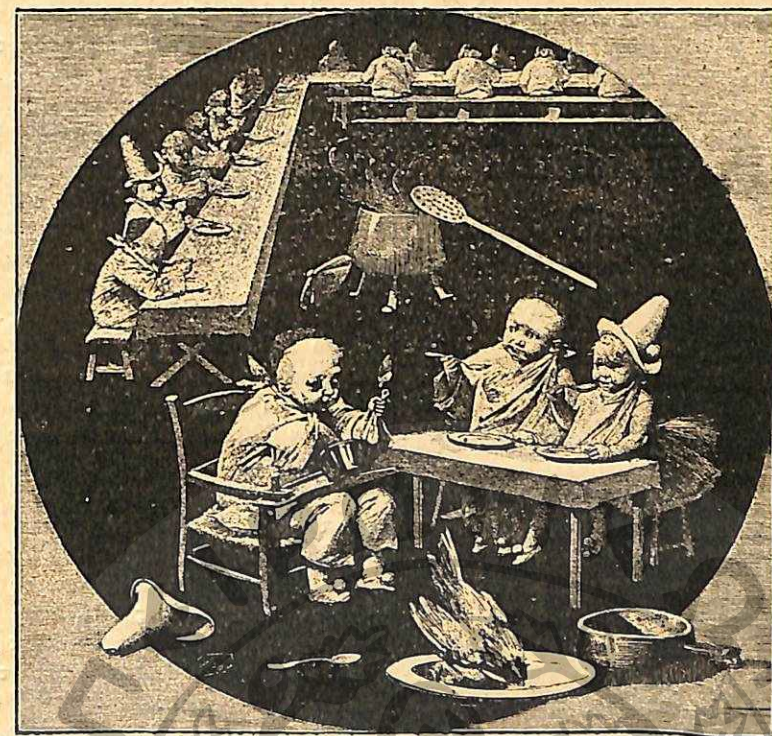
Γ'.

ΤΟ ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΦΑΣΟΥΛΑΚΗ

Σὰς εἶπα τὴν ἄλλη φορὰ, ὅτι τοῦ ξυνοφαίνεται πολὺ τοῦ Φασουλάκη, ὅταν νίβεται. Ὅμως, ὕστερ' ἀπὸ τὸ νήσιμο, ἔρχεται ἓνα ἄλλο πρᾶγμα, ποῦ γι' αὐτὸ ὁ Φασουλάκης ξετρελλαίνεται. Τὸ πρόγευμα, ἡ νόστιμη, ἡ γλυκεῖα πρωϊνὴ γαλατόσουπα.

Καὶ ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι Φασουλάκιδες κάθονται καὶ τρώγουν ἓνα μακρὺ σκαμνί, μπροστὰ ἓνα μακρὺ τραπέζι, ὁ χαϊδευμένος, ὁ μικρούλης Φασουλάκης κάθεται σὲ ξεχωριστὸ σκαμνί, κοντὰ ἐστὸν πατέρα του καὶ ἐστὴν μητέρα του.

Κάμνει μεγάλη φασαρία· πότε γυρεύει ζάχαρη, — πολλή, μὰ πολλή ζάχαρη, — πότε γυρεύει φραντζόλα, — κι' ἄλλη, κι' ἄλλη φραντζόλα! —

πότε παραπονεῖται ὅτι τὸ γάλα τοῦ καίει, — πφ! κάου, κάου! — πότε κλαίει ὅτι τὸ γάλα τοῦ ἐκρύνωσεν, ἔγινε πάχος, μπουζί!

Πολὺ ιδιότροπος ὁ μασκαρατζίκος! Οἱ γονεῖς τοῦ ὅμως δὲν δυσαρεστοῦνται γι' αὐτά, καὶ τοῦ κάμνουν ὅλες του τὰς ιδιοτροπίας· τοῦ δίδουν ζάχαρι, τοῦ δίδουν φραντζόλα, τοῦ φυσοῦν τὸ γάλα γιὰ νὰ κρύνωσιν, τοῦ ρίχνουν κι' ἄλλο ἀπὸ τὴν γαλατιέρα γιὰ νὰ ζεσταθῇ. Ποτὲ δὲν τοῦ χαλοῦν τὸ χατήρι.

Ὁ Φασουλάκης κρατεῖ τὸ χουλιάρι μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι, καὶ τὸ ἔχει ὀλωςδιόλου ἀχρηστο, γιὰτὶ προτιμᾷ νὰ μεταχειρίζεται τὸ χουλιάρι ποῦ τοῦ ἐχάρισεν ὁ Θεός.

Ἡ κυρία Φασουλὶνα θυμόναι γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ μαλόνει τὸν Φασουλάκη. Ὁ κύριος Φασουλάκης ὅμως τὸν κάμνει χάζι, ποῦ τρώγει μὲ τὰ χέρια, καὶ γελαῖ, καὶ λέγει ἐστὴν γυναῖκά του.

— Ἀφρὲς τον, εἶνε μικρὸς ἀκόμη. Μὲ τὴν ἡλικία θὰ μάθῃ πῶς τρώγουν τὰ καλὰ παιδιὰ.

Μὰ θέλετε νὰ σας εἰπῶ τὴ γνώμη μου; Μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ κόττα τρώγει καθαρώτερα. Δὲν τη βλέπετε;

ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

— ἡ Σελήνη Ἰαγοναρίου μετὰ τὴν Καρδίαν ὑπὸ Πέτρῳ, Ἐρυθρὰν Καμέλιαν καὶ Ἑλληνικὴν Σημαίαν — ὁ Ἑλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις μετὰ τὴν Ὀλιφανθεὶς Νεράιδες, Ναυαγὸν Καρδίαν, καὶ Ἰουδαϊστίαν — ὁ Κερραμυδότης μετὰ τὴν Μερεξιδέαν — ἡ Κίχλη μετὰ τὴν Νεφελοδὴ Νύκτα, Ταῦτην καὶ Ἀμυγδαλίαν τῆς Κρανῆς — ἡ Ἀδρα τῆς Κερκύρας μετὰ τὴν Ἀδραν τοῦ Βοσπόρου, Πειραϊκὴν Ἀδραν καὶ Ὀμίχλην τῆς Ἀγγλίας — ὁ Τριμερὴς Γίγας μετὰ τὴν Ἀποπτῶσαν Ἑλπίδα, Παρήγορον Ἀγγελον καὶ Φοβερόν Τιτῶνα — ὁ Καρχαρίας τοῦ Φαλήρου μετὰ τὴν Μερεξιδέαν Μπουκετάκι, Ἐρυθρὰν Καμέλιαν καὶ Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου — ἡ Πόλλα Μαζούρα μετὰ τὴν Ζωηρὰν Φλόγα — ὁ Εὐθόμος Ναύτης μετὰ τὴν Μελαγχολικὴν Ναυτοπούλαν, Ναυτοπαίδα καὶ Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρου — ὁ Νεαρὸς Ζωγράφος μετὰ τὴν Αὐτοκράτειραν Εὐδοκίαν καὶ Ἰλὸν τοῦ Κηφισοῦ — τὸ Τρεμοσύνον Ἀστέρη μετὰ τὸ Ἀστρον τῆς Αὐγῆς ἡ Ἐρυθρὰ Καμέλια μετὰ τὴν Κωμωδίαν τῆς Ζωῆς καὶ Κόδρον.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Ἀ. κλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Πάλλουσαν Καρδίαν (γράφου, δεξιὰ σὲ ἀριστερὰν αὐτὰ τὰ ἀνυπόφορα δόντια) Ἀνυπόφορον (εἶδα ὅσα ὠραία γράφεις διὰ τὸ « Ὑπὲρ Πατρίδος » ἡ ἐπιστολὴ σου ἐλήφθη μετὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ Δαχίου τῶν Ἀρχαιοτήτων) Πύρρον Περιστεράν, Δ. Γ. Σημίτην (δὲν πρέπει νὰ παραπονήσῃς διόλου· εἶθε ὅλοι νὰ προσέφεραν ὅσα σύ, καὶ νὰ ἐνέργουν ὅπως σύ· εὖγε !) Κίχλην (τί ὠραία ἐκδρομή !) Χαριτωμένον Χελιδονάκι (βεβαίως εἰμπορεῖς ἄλλως τε τὸ λέγει καὶ ὁ Κανονισμὸς τῶν Μ. Μυστικῶν) Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν (τὸ πένθος δὲν πρέπει νὰ διαρκῇ πολὺ· μὴ λησμονῇς, ὅτι ἂν ὁ ἀνθρώπος ἔχη καθήκοντα πρὸς τοὺς προσφίλους νεκρούς, ἔχει ὅμως καὶ καθήκοντα πρὸς τοὺς ζῶντας καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸν του) Δ. Κάρχαν (μετὰ τὴν εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα τὴν περιγραφὴν τῆς ὠραίας ἐκδρομῆς· σοὺ εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις) Ἀσπροταμίτην (πραγματικῶς, πρέπει νὰ εἶσαι πολὺ ἱκανοποιημένος ἀπὸ ἀποτελέσματα τοῦ Ἐκτάκτου Διαγωνισμοῦ, διὰ τοὺς λόγους τοῦ ἀναφέρεται· ἔπειτα λάβε ὅψιν σου ὅτι ἄλλος ἐπιβίβει εἰς τοῦτο, ἄλλος εἰς ἐκείνῳ· καὶ ὁ ἴδιος Διαγωνιζόμενος, εἰς ἕνα Διαγωνισμὸν εἰμπορεῖ νὰ ἔλθῃ ὑψηλότερα, καὶ εἰς ἄλλον χαμηλότερα) Ἀταβύριον Ρόδου (σ' εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸ τέταρτον ξεσπάθωμα· μὰ κόβει τὸ σπαθί σου, κόβει !) Ἀνθος τοῦ Ζαπκείου (ὅχι δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν, σὺ πρῶτος θὰ στείλῃς τετράδιον) Κύριον Φιλοσοφίδην (ἔστειλα) Ναυτοπούλαν ([ΕΕ] ἰδοὺ καὶ πάλιν « οἱ δύο λαμπροὶ καὶ ἐνθουσιαστικοὶ δορυφόροι » διὰ τὴν εὐφροσύνην ἐπιστολῆς σου· σὲ χαιρετοῦν ὅλοι) Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα ([ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν μετάρρασιν τοῦ μύθου ἡ ἀντικατάστασις ἔγινε καὶ ἡσύχει) Καλλιφῶνον Ἀρσακειάδα (ἡ Κική σὲ ὑπερευχαριστεῖ διὰ τὰ γραμματικά· πῶς ἐπῆγαν αἱ ἐξετάσεις ;) Μικρὰν Φιλοπερίεργον (τὸ ψευδώνυμον, περὶ τοῦ ὁποίου ἐρωτᾷς, εἶνε κατελιγμένον· τί καλὰ ποὺ θὰ μοι γράψῃς τῶρα συχνά !) Χωλὸν Διάβολον (σ' εὐχαριστῶ διὰ τοὺς ἐνθουσιώδεις στίχους· σ' εὐχαριστεῖ ἡ Κική διὰ τὰ λαμπρὰ γραμματικά· πολὺ σκληρὰ ἡ πρωταπριλιά σου σου ἐπαίει· μ' αὐτὰ δὲν εἶνε ἀστεία !) Ἑλληνικὸν Ἐδαφος ([ΕΕ] δὲν ἀμφιβάλω πῶς· αἱ ἐκ τῆς ἐξοχῆς δροσεραὶ ἐντυπώσεις σου μοῦ ἤρσαν πολὺ) Ἀποπτῶσαν Ἑλπίδα (βεβαίως θὰ εἶμαι πολὺ-πολὺ εὐτυχής, ἂν καὶ φέτος τὰ βραβεῖα τοῦ Ἀρσακείου δοθῶν εἰς φίλας μου· χαίρω ποῦ ἐγνωρίσθης μετὰ τὴν Θεάν τῆς Γεωργίας) Ἐνδοξὸν Σοφίον (ὅχι μόνον ὁ ἀδελφός τῆς εἶνε) Βλαχοπούλαν (τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου διὰ τοὺς ἀρραβῶνας τὴν ἀδελφῆς σου) Γ. Δ. Θεοφιλοῦτον (ἀναμνήν) Ρόκκυρα τῶν Τεμπῶν (βεβαίως, εἰς τὴν ἀρ-

χὴν θάποτ' ἔχεις· σιγὰ-σιγὰ ἔρχεται ἡ ἐπιτυχία, διὰ τῆς ἐπιμονῆς· σὲ συγχαίρω διὰ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα) Χιονόλευκον Περιστεράν (σήμερον ἐγκρίνω καὶ τὰ δύο) Ἀστέρη τῆς Ἀνατολῆς (κ' ἐγὼ εὐχαριστῶ τὸν φίλον μου Γ. Ζ. πού μου ἐσύστησε τόσῳ καλὸν φίλον· μὰ πῶς ; δὲν ἀπνέυστα εἰς τὴν προηγουμένην σου· νομίζω, ναί) Λεοπαρδαλὴν (ὁ Πίναξ τῶν Λευκωμάτων, ἔχει θέσιν διὰ νὰ ἐγγραφεῖ 50 τετράδια) Πενθοῦσαν Καρδίαν (πολὺ εὐχαρίστως δέχομαι τὴν ἀδελφὴν σου, καὶ ἀναμνήν τὰ ψευδώνυμα) Βασιλέα τοῦ Κατέρρου (μπερὲ, μπερὲ λογοπαίγνια ! ὁ Ἀναγὰς ἐξεκαρδίσθη ἀπὸ τὰ γέλια· καὶ ἐγὼ δὲν ἤξεύρω τί θὰ ἐπάθαιναν, ἂν δὲν ἐμβαιναν ἐγκαίρως... ὁ καθηγητὴς ἔστειλα) Κεραυνὸν (μόλις σήμερον ἔλαβα τὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ἐπιστολήν σου· πῶς ἄρρηκτον εἶσαι ; καὶ τί νὰ σοὺ ἀπαντήσω εἰς τὰς ἐρωτήσεις σου ; εἶδες δέβαινα ὅτι ἔγιναν ὅλα) Καυκασιάν, Θρυαλλίδα, Στήριγμα τῆς Μητρὸς (ἀσπάζομαι τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τὸν εὐχαριστῶ δι' ὅσα καλὰ σοὺ γράφει· ἀδύνατον νὰ δημοσιεύωνται ὅλαι αἱ πληροφορίες· εἶνε τὸσον πολλὰ !) Σπαρτιάτιδα Χελιδνίδα (εὐχαρίστως, ἐγκρίνω σήμερον ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου) Ἀργυρᾶν Συρίκτραν (νὰ ἰδοῦμε λοιπὸν ποῖον κόμμα θὰ νικήσῃ !) Σπύρον Ι. Τρακάκη κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 Μαΐου θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία τεργνά, μορφωτικά καὶ ἠθικά, δι' οἰκογενεῖας, πλουσίως εἰκονογραφημένα.

Τιμᾶται ἑκαδτόν, ἄδετον μὲν φρ. 5 50, χρυσόδετον δὲ φρ. 5.

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Δωρῆ, κατὰ μετάρρασιν Π. Ι. Φέρμου. Μετὰ 20 εἰκονογραφίῶν.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ, μυθιστορία Ρ. J. Stahl, κατὰ μετάρρασιν Π. Ι. Φέρμου. Μετὰ 21 εἰκονογραφίῶν.

Η ΝΙΝΑ, διήγημα Δουζῆς Μ. Ἀλκώτ, κατὰ μετάρρασιν Π. Ι. Φέρμου. Μετὰ 20 εἰκονογραφίῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΙΚΙΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Δωρῆ, ἐλληνικῆς ὑποθέσεως, κατὰ μετάρρασιν Κωστῆ Παλαμά. Πρόλογος Σπ. Λάμπρου. Μετὰ 25 εἰκονογραφίῶν.

Ο ΨΥΡΕΙΟΠΛΑΗΣ, μυθιστορία ὑπὸ Α. Ζεννεβραῖν, κατὰ μετάρρασιν Π. Ι. Φέρμου. Μετὰ 24 εἰκονογραφίῶν.

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, μυθιστορία ὑπὸ Ἐρρίκου Μαλέν, κατὰ μετάρρασιν Χαρ. Ἀννίνου. Μετὰ 25 εἰκονογραφίῶν.

Εὐρίσκονται ἅπαντα ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς « Διαπλάσεως τῶν Παίδων ».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 17 Ἰουλίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰαφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

281. Λεξιγράφος. Μία δόξα εἶνε σύνδεσμος νὰ ἐνωθῶν προτείνει :

Εἶσι ἐνώθησαν οἱ δύο
Κ' ἔκασαν ἕνα σιρατηγὸν
Ποῦ ἀγάπα τὴν εἰρήνην.

Ἐστὶν ἀπὸ Ν. Κ. Δεκαδάλλα [Ε]

282—286. Μαγικὸν Στοιχεῖον.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἐκ τῶν στοιχείων, πάν-

τοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις :

δεκτός, ἔθιμον, ἰστίον, Διάκος, ἄγρος.

Ἐστὶν ἀπὸ τῆς Σμυρνοπούλας [Ε]

287. Στοιχειόγραφος.

Εἶμαι νῆσος τοῦ Διγαίου, καὶ ἂν θέλῃς μὴν πι-

πῶς ἂν βάλῃς ἕνα γράμμα ἐστὶν ἀρχὴ θὰ με

[στεύσῃς ;

Ἐστὶν ἀπὸ τὸ Ἀσπρὸ Κάφελλον [Ε]

288. Ἀναγραμματισμός.

Θέλεις, φίλε μου, τουλοῦμι χωρὶς κόπο νὰ πο-

[κτῆσῃς ;

Φθάνει μόνο ἕνα νησάκι νὰ τὸ ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Κεραυνοῦ [Ε]

289. Αὐνύμα.

Ὀδοῶντα πέντε καὶ τριακόσια ἕνα

Ἄν τάψῃς ὅπως εἶνε ἐδῶ γραμμένα

Κώμην σχηματίζω.

Τάναγραμμάτῳ

Πέντε κ' ὀδοῶντα καὶ τριακόσια ἕνα βάξω

Καὶ ἐπὶ τὰ βγάξω !

Ἐστὶν ἀπὸ τῆς Κοραΐας Μασσαί [Ε]

290. Τετράγωνον.

Νάντικ ατασταθοῦν οἱ ἀ-

στερσκοὶ διὰ γραμμάτων,

οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκων-

ται : εἰς τὸ α' τετράγω-

νον, ἄνω, δένδρον ὀπωρο-

φόρον, κάτω ἀντωνυμία,

δεξιᾷ ἔντονον, ἀριστερᾷ

ὄνομα γυναικός· εἰς τὸ β'

τετράγωνον, ἄνω χώρα τῆς Ἀσίας, κάτω νῆσος,

δεξιᾷ πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἀριστερᾷ δημοκρα-

κὸς καρπός.

Ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Πανογιάνου [Ε]

291. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων.

(Ζῶν) — (ἐπὶ ῥήμα) = (Ἀθρον) +

(Ἡρώς ἀρχαῖος) — (Φθόγγος) = (Μέλος)

Ἀθροισμα ὑπολοίπων = (Ἀρχαία θεά).

Ἡ ὀρθογραφία δὲν τηρεῖται.

Ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Λοξίου [Ε]

292—293. Ἱστορικαὶ Ἐρωτήσεις.

1.—Ποῦ, πότε καὶ παρὰ τίνας ἀνυψώθη τὸ

πρῶτον ἀερόστατον ;

2.—Τίς ἦτο ὁ τελευταῖος ἱεροφάντης τῶν Ἑ-

λευστίνων ;

Ἐστὶν ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου [Ε]

294 Φωνηεντόλιπον

κθ-ψς-μ-τ-μρτ-τ

Ἐστὶν ἀπὸ τῆς Σιωπηλῆς Νυκτὸς [Ε]

295. Γρῦφος.

ἀνὰ ἀνὰ

Μ κ' Ν τῶν ἀνὰ ν ἀνὰ

ἀνὰ ἀνὰ

ἀνὰ

Ἐστὶν ἀπὸ τῆς Χιωτοπούλας [Ε]

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλου 15.

177. Εὐανθία (εὖ, ἄν, εὐάν, θεά.) — 178. Βέ-

λος, τέλος, μέλος, ἔλος. — 179. Νόμος-νομός. —

180. Γαληνός-γάληνος. — 181. 5 ὀρύκτια καὶ 2

πέρδικες. — 182. (Ἀκυροῦται.)

183.

184—186. 1. Πενίαν

ἀλυπον μάλλον βου-

λομαι, ἢ πλοῦτον πι-

κρὸν. — 2. Ὁ ἀετός

θηρεύει νεβρούς. — 3.

Πᾶσιν ἀνθρώποις Θεός

ἐπέταξε πόνους, ἀλ-

λος ἄλλους. — 187.

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

— 188. Γνωμένης τῆς

ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ Ι, σχηματίζονται αἱ λέξεις :

ἌΝΙς, ΡΟΒΙος, ΡΙΓας, ὈΠιον, ΣΔμιοις, ΑΡΠΟς,

ΑΙΗΟΝ.) — 189. Μικρότεροι οἱ ἐλεῆμονες, ὅτι

αὐτοὶ ἐλεῆθησαν. — 190. Μὴ ἔσο ὑπερήφανος :